

[Arbejdsministeren]

imod den pågældende arbejdsløshedskasse. For det andet ville det efter beskrivelsen ikke udløse en 5 ugers karantæne, men en 2 ugers karantæne, fordi reglerne jo er blevet ændret på dette punkt. Hvis der er tale om en førstegangsvægring, er sanktionen 2 uger. Jeg vil ikke kommentere den konkrete sag, før jeg har fået den forelagt; det ville også være ukorrekt.

Derudover vil jeg sige, at arbejdsformidlingen efter min opfattelse har optrådt fuldt korrekt ved, så snart de har fået meddelelse om, at der var en igangværende konflikt, at stoppe anvisningen af arbejde og først, da de pågældende retsinstanter har erklæret, at den konflikt, der var i gang, ikke var overenskomstmedholdelig, har genoptaget anvisningen. Det er i nøje overensstemmelse med de regler, der gælder i arbejdsløshedsloven, og som arbejdsformidlingen selvfølgelig er forpligtet til at efterkomme.

Hvad angår spørgsmålet om at anvise erfarne folk til havnen, har jeg fået oplyst, at det, man har gjort, er at bede arbejdsgiverne mindst med én dags varsel anmelde behov for arbejdskraft, sådan at formidlingen har mulighed for at finde de mest egnede blandt de ledige til at påtage sig det anviste arbejde.

Waldorff (VS):

Det gør det jo mystisk, at man har anvist rør- og blikkenslagere arbejde på havnen. Det er i hvert fald ikke det normale, at de arbejder dér med den slags ting. Det er der faktisk en del eksempler på.

Det konkrete eksempel skal jeg gerne give arbejdsministeren i skriftlig form, som han beder om.

Jeg betvivler sådan set ikke, at arbejdsformidlingen i hvert fald i nogen udstrækning er i overensstemmelse med loven, når man f.eks. anviser arbejde, efter at arbejdsretten har udtalt sig om, at det er en overenskomststridig arbejdsnedlæggelse.

Det fører til det næste spørgsmål, nemlig om arbejdsministeren faktisk mener, at det er korrekt, at arbejdsformidlingen kan bruges som et redskab i den slags situationer generelt, for det er jo ikke noget enestående tilfælde. Det, der er enestående, er, at man så klart benytter arbejdsformidlingen til at pleje en arbejdsgiverinteresse.

Der er tale om folk, som ikke har noget som helst kendskab til overenskomstforhol-

dene på havnen. Man kender ikke kutymene, man har ikke fået udleveret arbejdstøj, man har ikke fået anvist omklædningssted, sådan som man normalt har på havnen. Man kender altså ikke til forholdene. Man bliver opsagt om aftenen, når man er færdig med sit arbejde, og så ansætter de nogle nye næste dag. Altså en helt bevidst brug af de arbejdsløse som skruibrækkere i en konflikt. Det er det, der måske gør dette eksempel enestående.

Selv om arbejdsministeren selvfølgelig vil holde fast ved, at det er nogle gode love, han har lavet, også når de betyder denne brug af arbejdsformidlingen, så må han dog i det mindste sige, at når man direkte viser interesse for at tage arbejdsgiverens side i den sag, så burde der skrides ind.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg vil sige, at arbejdsformidlingen selvfølgelig må rette sig efter landets love. Når hr. Waldorff henviser til, at det er upassende, når man anviser folk arbejde om morgenen og så afskediger dem igen om aftenen, vidner det om et vist ukendskab til havnens forhold. Der er jo ikke på havnen tale om fast ansættelse, men alene tale om løsarbejde. Derfor er der ikke noget som helst usædvanligt i, at man anviser folk for en dag ad gangen.

I mit første svar sagde jeg, at arbejdsformidlingen i betragtning af de meget specielle omstændigheder, der var under den overenskomststridige konflikt i Frihavnen, selvfølgelig har en forpligtelse til at gøre de anviste opmærksom på de særlige problemer, der var på havnen. Det har man gjort, og samtidig har man fra arbejdsformidlingens side opfordret til, at man henvendte sig til de pågældendes faglige organisationer, for dette er et fagretligt eller et fagligt spørgsmål og ikke et arbejdsformidlingsspørgsmål.

Jeg må på den baggrund klart afvise hr. Waldorffs antydning af, at arbejdsformidlingen skulle optræde på den ene eller den anden side i en arbejdskonflikt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 144

4) Til undervisningsministeren af:

Ole Vig Jensen (RV):